Recensie: Joost *****

Bietenplein Tienen
vrijdag 2 augustus 2024

foto © Suikerrock

Recensie:
Zeggen dat Joost dé hype van het moment is en die van deze festivalzomer is een understatement. Het bewijs daarvan? Dat ie een uur aan een stuk net na het avondeten van de meeste festivalgangers op dag 1 van Suikerrock dermate delivert - terwijl je zou denken dat een nachtslot hem zoals recent tijdens Beleuvenissen hem beter zou liggen – en bij klaarlichte dag het moeiteloos voor elkaar speelt om de handen op elkaar te krijgen van de toeschouwers, met 1 dan met 2 vingers in de lucht mee te zwaaien, te springen, massaal te moshen, en jawel hoor ook zo nu en dan eens de middelvinger in de lucht te steken.

Joost Klein is een man naar ons hart. Het feit dat ie deze zomer nergens fotografen toelaat of cameralui (behalve de zijne) toont aan dat ie wellicht terug controle wil over zijn image. We kunnen er ons absoluut iets bij voorstellen hoe onprettig het tijdens het jongste Eurovisiesongfestival moet geweest zijn voor hem om steeds met mensen met camera's (ook onofficiële) geconfronteerd te worden die je backstage en zelfs tot in je hotel achternazitten, en te pas en te onpas, dus ook zonder je je consent hebt gegeven, op je gericht zijn. Je voelt je daardoor gewoon niet op je gemak maar eerder opgejaagd. Het is die ademruimte, die safe space die steeds meer 'professionals' uit de media artiesten en bands niet meer lijken te gunnen. Ze eisen hen als het ware steeds meer continu op. En of dat verstikkend kan werken!
Er gaat geen festival voorbij trouwens dat we een blik in de persruimte werpen en ons afvragen wat een groot deel van die zogezegde mediamensen daar é¼berhaupt zitten te doen. Het straffe van al is dat een groot deel van hen hét zelf niet weet. In een soort doelloosheid zitten ze er voor zich uit te staren, anderen te bevragen naar hun ervaringen en hoe hun mediaplan eruit ziet. Hun hulpeloze blik is schrijnend.
Kijk, als je niet weet wat je ergens komt doen, als je bij uitbreiding (nog) niet weet wat je met je leven moet aanvangen – voor zover je dat al hebt – kan het raadzaam zijn thuis te blijven en eerst die fundamentele antwoorden te zoeken dan wat lucht uit te ademen in een perstent waar al amper lucht is en het sowieso al redelijk benauwd om vertoeven is. Gelukkig heb je altijd wel een held, in dit geval een voormalig fotograaf van deze website waar we best fier op zijn, die zelf initiatief neemt, de tent aan de achterkant wat open zet zodat er wat frisse lucht kan binnen stromen. Het moet gezegd: toen ie voor ons fotografeerde was het een ettertje, een ego dat alleen maar met zichzelf bezig was en vooral deed wat ie zelf wou. De jongste jaren is ie als mens bijzonder gegroeid naar iemand die rekening houdt met anderen, die in het belang van de groep handelt, en bijzonder attent is omdat ie iedereen zijn geweldig shot gunt. Ne schone mens is hij geworden met andere woorden. Los van de kwaliteit van zijn foto's ben ik vooral trots op de manier waarop hij gegroeid

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

is als persoon.
16 jaar concertnews.be leiden doet wat met een mens, en het minste wat je kan zeggen is dat ook ondergetekende vierenveertigjarige al lang niet meer de kwal van vroeger is, die er een 'I want it all and I want it now'- leuze op nahield. Onze statistieken bewezen de laatste jaren dat een groot deel van onze lezers vooral onze negatieve recensies wilden lezen en daarvan smulden. Een groot deel van ons lezerspubliek verlekkerde zich om de zoveelste scherpe tekst die uit mijn pen vloeide, te kunnen lezen. Het gevolg is dat dit medium en ikzelf het imago kregen dat wij altijd negatief waren, wat gewoon niet waar is, zo hebben we al jaren een webpagina waarin we het allerbeste van dat jaar oplijsten. Maar zelfs dat mocht in bepaalde (online) discussies niet baten als tegengewicht. De perceptie bleef bestaan dat wij negativo's zijn. We hebben het daar mee gehad, en de enige manier om met die hardnekkige leugens komaf te maken is om ze niet langer te voeden. Concertnews.be hanteert dan ook al een tijdje het principe – op vraag van velen uit de sector trouwens – als je het goed vindt, vertelt het dan door, vond je het (bar)slecht, zwijg er dan over.
Is dat aan zelfcensuur doen? Nee. Wie ons al een tijdje volgt, weet dat we een stuk minder reviewen dan vroeger omdat we een pak selectiever zijn dan vroeger. We cut the crap (en er is - geloof ons - behoorlijk wat crap qua tentoonstellingen, films, series, podiumkunsten en concerten dezer dagen te vinden).
Plus, door minder te coveren, steken we eigenlijk ook een middelvinger op, door anderen het niet langer te gunnen om - alweer - op onze kap te scoren, zij die er kennelijk plezier in hebben om ons jarenlang te blijven framen, bashen en ons constant in een negatief (daglicht) blijven zetten. Met wat geluk komen sommige mensen tot het inzicht, dat ook ondergetekende ouder geworden is, evolueert en hopelijk op intermenselijk vlak wat wijzer geworden is. En wie weet komen ook bepaalde leden van chatgroepen tot dat inzicht dat hun (in)direct/geniepig pestgedrag stilaan mag stoppen. De beste vorm van protest is om hén dat pleziertje alvast niet meer te gunnen door hen alle mogelijke munitie om op ondergetekende en zijn medium te schieten, af te nemen. Genoeg is genoeg!
Tot daar de vijf paragrafen die totaal off topic zijn, en geen bal te maken hebben met het geweldige optreden van Joost op Suikerrock. Ik ben gekend om mijn uitweidingen, en die stijl zou ik – me er weliswaar voor de volle honderd procent van bewust - nog even aan willen aanhouden. Gewoon, omdat ik daar plezier aan beleef dat je ondertussen gewoon blijft doorlezen.
Om een verhaal kort te maken, naar verluidt zou Joost contractueel laten vastleggen hebben dat ie geen professionele camera's in het publiek wil zien. Mocht dat wel gebeuren, heeft ie het recht om de zaak vroegtijdig te beëindigen. Joost is een man naar ons hart. Al jaren vinden wij dat festivals of de entourage van de artiest gewoon hun eigen fotografen en cameralui moeten inzetten, en de rest beter thuislaat weliswaar op voorwaarde dat de door de artiest en management gevalideerde beelden (liefst rechtenvrij) gedeeld worden met de pers (wat overigens het geval ook is bij expo's, filmstills en productiefoto's van podiumvoorstellingen). Dat levert het voordeel op dat de artiest ten alle tijden zijn of haar imago kan beschermen, er geen fotografen voor elkaars voeten lopen in de frontstage, de wifi in persruimtes op festivals niet overbelast geraakt, je er als medium zeker van bent dat het beeld dat je publiceert iedereen tevreden stelt en zo ontstaat er vooral ook genoeg ruimte in persarea's voor zij die er wél toe doen, de redacteurs, zodat ze gefocust kunnen werken aan hun stukken.
Openen deed Joost op Suikerrock met 'Luchtballon'. Al meteen gingen de duizenden handen van de toeschouwers voor het podium op elkaar en gingen enkele fans op de schouders van een ander zitten zodat ze geen glimp zouden missen. De sfeer was vanaf de start kortom bijzonder uitgelaten. 'Moesten jullie lang wachten op me?' vroeg Joost die onze middelvingers al meteen de lucht in liet steken. 'Fuck wachten!' zei ie want 'dat hebben we allemaal gemeen', wist ie. Meteen gaf ie ook mee dat ie op Suikerrock was om een

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

leuke tijd met ons te hebben. En of ie en wij dat hadden!
Via 'Wachtmuziek' belandde hij bij 'Antwoord' waar ie een lekkere donker, ja zelfs wat psycho kantje in stak. Qua ambiance ging het publiek gewoon loco tijdens dat nummer, ook al was het nog maar de derde song van de set. 'Johoho' scandeerden de fans. Heerlijk vonden we dan weer die metalaag in het nummer toen we een vrouwenstem 'En nu de drop' hoorden zeggen en de drop effectief volgde wat uiteraard ervoor zorgde dat de boel he-le-maal ontplofte.
De allereerste moshpit van de avond? Die tekenden we op tijdens 'Droom groot' waarbij ie bewees dat ie gekomen was naar Tienen om 'er een feestie van te maken'. Net daarvoor had ie in 'Joost Klein 2' laten optekenen: 'Ik zeg Joost Klein maar me stack die is groot', vroeg ie twee vingers in de lucht te steken en wou ie weten wie er vandaag gemasturbeerd had. Dat bleken er bijzonder veel te zijn. Het is immers geen groot geheim dat een aanzienlijk deel van de festivalgangers - overal ter wereld trouwens - wankers zijn die beter een keer écht van de grond zouden komen dan een cube te spenderen aan het reuzenrad. En dat werd nog maar eens bewezen tijdens dit sterk concert.
Nieuwe muziek had Joost ook bij op Suikerrock met 'Gabberland'. Daarvoor vroeg ie de fans om de smartphones – net als Coldplay dat ook doet trouwens – even in de zakken te steken en te genieten van het moment. Tot onze grote verbazing gaf de overgrote meerderheid gehoor aan Joosts vraag. Gevolg: de ambiance steeg nog een tikkeltje meer.
'België!' riep ie meermaals tijdens zijn optreden, niet zelden koppelde Joost dat aan 'I love you!' De liefde bleek wederzijds, want verschillende hartjes zagen we de fans met duim en wijsvingers maken als antwoord. 'Thumbs up for the audience!' riep ie na 'Ik wil je', een cover van de Kreuners die hij speciaal voor ons land schreef waarin ook een verwijzing zit naar Samson en Gert.
Heerlijk was het om daarna Joost de draak te zien steken met internationale artiesten wanneer ie in een rolletje kroop en 'I'm the most international artist of the moment!' uitriep tijdens 'Ome Robert' en daarin ook meegaf dat ie met zijn privéjet geland was.
Het punt is dat het heerlijk grotesk was. Maar eigenlijk zit er nog waarheid in ook. Hij is gewoon de grootste, en eigenlijk deze zomer de enige relevante act uit Vlaanderen en Nederland die er écht toe doet. Al de rest teert op nostalgie - hoeveel verjaardagen worden er wel niet gevierd dit najaar in de Vlaamse concertzalen? - of consolideert men zoals Pommelien Thijs dat daar het beste voorbeeld van is, datgene wat er vorig jaar werd opgebouwd zonder iets toe te voegen dat boven het maaiveld komt piepen.
Gabberpopzanger en rapper Joost heeft het in zijn teksten over uiterlijk vertoon, o.a. over drugs 'Ik weet zeker, jij hebt zeven pillen op' (in: 'Ome Robert') en 'Doe geen drugs kinderen. Heroïne, godverdomme.' (in 'Heroïne' waar ie Parsa die tot voor kort nog in de Burger King in Antwerpen werkte voor op het podium vroeg) en seks in 'Suck my dick, bitch' (in 'Ome Robert'). In 'Frysl¢n Bop' zoekt de Nederlander de rechter vleugel van het podium op om daar de fans vakkundig nog wat extra op te poken, daarna doet ie dat nog eens dunnetjes over aan de andere kant tijdens een beukend 'Schweinhund' waarvoor ie ons vroeg: 'Willen jullie een tikkeltje harder gaan, België?' En of we dat wilden!
Gladde paling wou naar eigen zeggen gewoon effe komen kijken naar de show van Joost op Suikerrock. Maar werd door hem het podium opgevraagd en kwam zo middenin het concert terecht om samen 'Ratata' te brengen. Ook hier zit die heerlijke vrouwenstem die 'I need a drop' zegt, en meteen in de muziek krijgt wat ze (en het publiek) horen wil.
Afsluiten doet Joost met zijn inzending voor het Eurovisiesongfestival: 'Europapa' in de remix van Gladde paling. Daarbij riep ie op dat ook de bejaarde mensen achteraan het terrein moesten meedoen, wat uiteraard in no time op de lachspieren werkte. Zeker toen ie daaraan toevoegde: 'Jullie zijn verzekerd, ik niet.'

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Met de wijze woorden 'You don't have to be a winner to be a winner' en 'Let's unite' gooide ie er nog een gabberversie van ABBA's 'The winner takes it all' tegenaan en sloot ie zijn epische show af met 'Let op elkaar. Je hebt alleen elkaar.' Zo is dat.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.